

ΣΑΝ ΝΑ ΉΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1947 - Υπογράφεται στο Παρίσι η συνθήκη ειρήνης της Ιταλίας με τις συμμαχικές δυνάμεις, σύμφωνα με την οποία τα Δωδεκάνησα περιέρχονται στην Ελλάδα.

1956 - Συστήνεται το 1ορυμα Ευγενίδου.

1961 - Τη μετεγκατάσταση των φυλακών Αιγίνης ζητεί ο Ελληνικός Οργανισμός Τουρισμού επικαλούμενος την τουριστική ανάπτυξη του νησιού. Η κυβέρνηση απαντά ότι είναι αδύνατον

αλλά δέχεται να πάψουν οι εκεί εκτελέσεις.

1967 - Το υπουργείο Δημοσίων Έργων αποφασίζει την αξιοποίηση των υδάτων του Μόρου για την επέλυση του προβλήματος υδροδότησης της Αθήνας.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1772 - Λυκούργος Λογοθέτης, Έλληνας αγωνιστής

1776 - Ιωάννης Καποδίστριας, Έλληνας πολιτικός

1890 - Μπορίς Παστερνάκ, Ρώσος συγ-

γραφέας

1894 - Χάρολντ Μακμίλαν, πολιτικός

1898 - Μπέρτολτ Μπρεχτ, Γερμανός δραματουργός και ποιητής

1910 - Σοφία Βέμπο, Ελληνίδα τραγουδίστρια και ηθοποιός

1919 - Ιωάννης Χαραλαμπόπουλος, Έλληνας πολιτικός

1935 - Παύλος Μπακογιάννης, Έλληνας πολιτικός

1939 - Τζένη Βάνου, Ελληνίδα τραγουδίστρια

1950 - Μάρκ Σπιτς, κολυμβητής

ΘΑΝΑΤΟΙ

1913 - Κωνσταντίνος Τσικλητήρας, Έλληνας ολυμπιονίκης

1944 - Ευγένιος Αντωνιάδης, Έλληνας αστρονόμος

1956 - Εμμανουήλ Τσουδερός, Έλληνας τραπεζίτης και πολιτικός

1975 - Νίκος Καθβαδίας, συγγραφέας

2005 - Άρθουρ Μίλερ, Αμερικανός θεατρικός συγγραφέας

2014 - Σίρλεϊ Τεμπλ, Αμερικανίδα ηθοποιός και τραγουδίστρια

Κωνσταντίνος Τσικλητήρας

Οκτώπτης Τσικλητήρας (Πύλος, 30 Οκτωβρίου 1888 – Αθήνα, 10 Φεβρουαρίου 1913) ήταν Έλληνας αθλητής στίβου και ποδοσφαιρού, 20 φορές πρώτος πανελληνιούκης πέντε διαφορετικών αγωνισμάτων σε διάσπορα 6 χρόνων και κάτοχος πανελλήνιων ρεκόρ σε τρία στυλ άλματος. Κατέκτησε από 2 μετάλλια σε δύο συνεχόμενες διοργανώσεις Ολυμπιακών αγώνων, το δε χρυσό του 1912 στη Στοκχόλμη αποτέλεσε επί σειρά δεκαεπτών ορόσημο σε πλήθος επιπέδων της ελληνικής ολυμπιακής ιστορίας, με χαρακτηριστικότερο γεγονός ότι ίδια επιτυχία δεν επαναλήφθηκε στο στίβο παρά 80 χρόνια έπειτα (1992 στη Βούλα Πατούλιδου). Τα ένα χρυσό, δύο αργυρά και ένα χάλκινο μετάλλια των κατατάσσουν πρώτο στους Έλληνες ολυμπιονίκες με τα περισσότερα στο σύνολο, από κοινού με τον Πύρρο Δήμα (3-0-1) και το φίλο-συναθλητή Νίκο Γεωργαντά (επίσης 1-2-1, όπου ο Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή δεν αναγνωρίζει πλέον τα 3 των Μεσοολυμπιακών το 1906). Σπουδάσεις λογιστικής, αλλά έως το θάνατό του σε πλικία 24½ ετών είχε αφιερωθεί στον αθλητισμό.

Γεννήθηκε στην Πύλο της Μεσσηνίας την 30η Οκτωβρίου 1888 σε αριστοκρατική και ευκατάστατη οικογένεια. Ο πατέρας του γιατρός Ηρακλής (1852-1919), διετέλεσε δήμαρχος από νεότατη πλική στην ευρύτερη περιοχή Πύλου επί σειρά ετών (1879 με 1895) και προξενικός πράκτορας της Γαλλίας στην πόλη, η δε μητέρα Μαριγώ ανήκε στο γνωστό τοπικό γένος των Καλογερόπουλων (αδελφή του Δημητρίου, βουλευτή, νομάρχη και Έλληνα πρόξενου στην Τύνιδα).

Γόνος οικογένειας με μεγάλη οικονομική επιφάνεια, γνώριζε αγγλικά και γαλλικά, ενώ στα τέλη Απριλίου του 1905 εγκαταστάθηκε μόνος και σε πλικία 16½ ετών στην Αθήνα. Η αθλητική ενασχόληση στο υψηλότερο εγκώριο επίπεδο ήταν πάντως ο βασικός -εάν όχι ο αποκλειστικός- σκοπός της ανόδου του στην πρωτεύουσα, οι δε προσφερόμενες εκεί αυξημένες δυνατότητες για περαιτέρω μόρφωση παρουσιάζονται μάλλον ως πρόφαση.

Νοίκιαζε χώρο σε οίκημα συγγενή του για επαρχιώτες φοιτητές επί της οδού Φερών 16, μόλις 500 μέτρα από τις εγκαταστάσεις του Πανελλήνιου Γυμναστικού Συλλόγου (Πεδίον του Αρεως), όπου εντασσόμενος αμέσως με την άφιξη στην Αθήνα πραγματοποίησε την έναρξη της επίσημης αθλητικής του σταδιοδρομίας. Αντίθετα, οι σπουδές χρειάστηκε να περιμένουν την έναρξη του επόμενου διδακτικού έτους 1905-06 το Σεπτέμβριο και την εγγραφή στην ιδιωτική (Εν Αθήναις) Βιομηχανική και Εμπορική Ακαδημία, πιο γνωστή ως Ρουσσοπούλου, με λογιστικά και οικονομικά αντικείμενα.

Ο νομικός και ποιητής Γεώργιος Στρατίγης, είχε υπάρχει καθηγητής του στην Ακαδημία και συνέγραψε ωδή για το θάνατο του νέου το 1913.

Το κυνήγι της παγκόσμιας κορυφής αποτέλεσε από νωρίς το μοναδικό του στόχο, η δε κατάκτηση της δόξας

εξελίχθηκε κυριολεκτικά σε εμμονή.

Σε πολλές χιλιάδες ανήλιθαν οι νέοι οι πεσόντες στο πεδίον της τιμής, αρκετές δε εκαποντάδες εξ αυτών ανήκαν στην αθλούσα μας νεόπτητα. Και δυστυχώς, πρώτος μεταξύ αυτών, αυτός ούτος ο πρόσφατος Ολυμπιονίκης μας, ο Κωνσταντίνος Τσικλητήρας.

Ο διαπρεπής πρωταθλητής, στρατευθείς ευθύς εξαρχής, απαξίωσε να προβάλει τις περγαμηνές του και να μείνει στην Αθήνα, σαν ένας από τους περίφημους «κουραμπέδες», αλλ' αντιθέτως εκ των πρώτων ευρέθη στην πολεμική γραμμή, συμμερισθείς με τους στρατιώτες του όλους τους κινδύνους και τις κακουχίες.

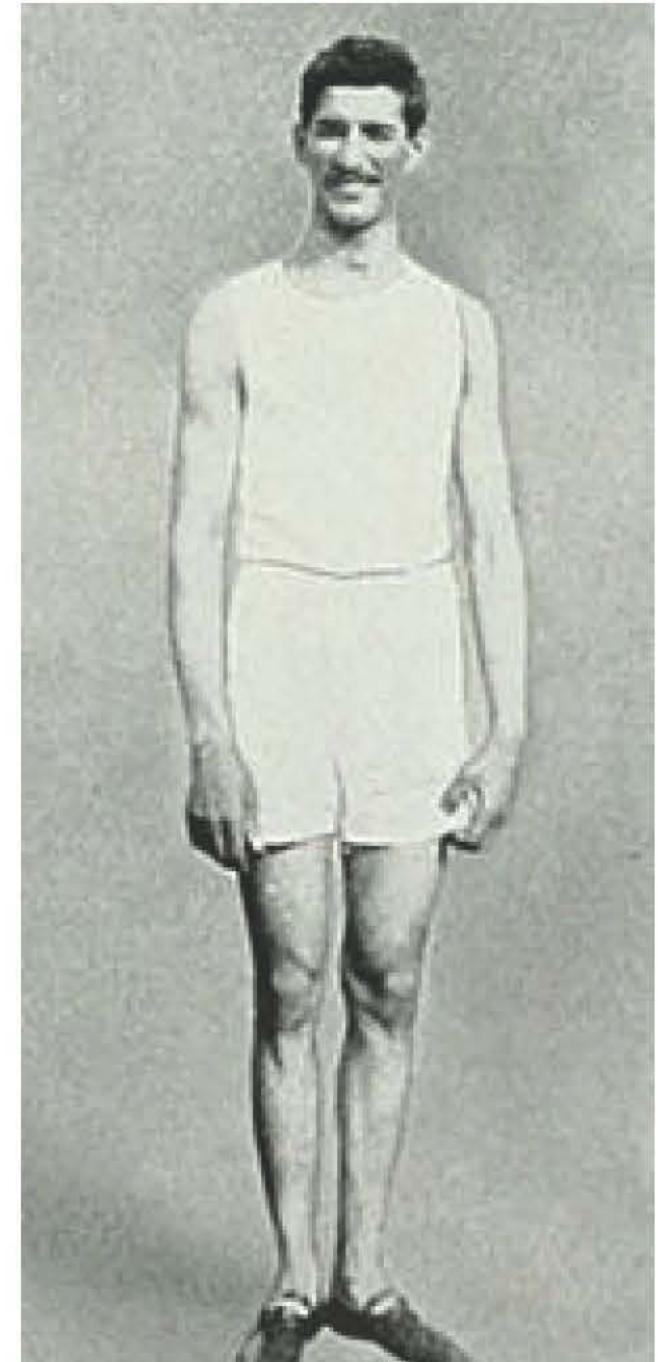
Η χώρα προχώρησε σε επιχειρήσεις εναντίον της Οθωμανικής αυτοκρατορίας επίσημα στις 5 Οκτωβρίου 1912, με την έναρξη των πολεμικών προετοιμασιών να τοποθετείται ήδη από το καλοκαίρι που ο Τσικλητήρας αναδεικνύεται στη Στοκχόλμη ολυμπιονίκης. Πιθανότερα την 27η του μήνα παρουσιάστηκε εθελοντής στο Στρατολογικό Γραφείο Καλαμάτας και εντάχθηκε στον 11ο Λόχο του 1ου Συντάγματος Πεζικού, πρωθούμενος στη μεγαλύτερη πόλη της τότε βόρειας ελληνικής μεθορίου Λάρισα, δηλαδή το επιτελικό κέντρο των επιχειρήσεων.

Στις 2 Φεβρουαρίου 1913 εμφανίζει υψηλό πυρετό, σπασμούς και δύσπνοια, για να μεταφερθεί εσπευσμένα στο Πολιτικό Νοσοκομείο (τώρα Πνευματικό Κέντρο Δήμου Αθηναίων). Σε ιατρικό συμβούλιο -παρουσία εκπροσώπου του Πρίγκηπα Νικολάου- ο καθηγητής Λιβιεράτος, ανακοινώνει το απόγευμα της επομένης τη διάγνωση σοβαρής περίπτωσης μπνιγγίτιδας ιδιότητης μορφής (φυματιώδη). Από την Πύλο κατέφθασαν μία ημέρα έπειτα, όπως και ο Σταύρος που κρυοπαγήματα των είχαν θέσει εκτός επιχειρήσεων στην Ήπειρο. Παρότι «προς στιγμήν εθεωρήθη εκλιπών πας κίνδυνος», η κατάσταση επιδεινώθηκε το πρώι της 10ης Φεβρουαρίου και περιερχόμενος σε λόγθαργο, σύντομα (5 με 10 το βράδυ) ο 24χρονος κατόχος τεσσάρων ολυμπιακών μεταλλίων εξέπνευσε. Τον 8ήμερο εκείνο, τελευταίο του, αγώνα παρακολούθησε με συγκίνηση το Πανελλήνιο, φίλαθλο και μπ.

Απεριγραπτή υπόρρηξε σε όλη την Ελλάδα η θλίψη και συντριβή που προεκάλεσε ο τόσον αδόκτορος θάνατος του χιλιοαγάπητου πρωταθλητού, επιβλητική δε και συγκλονιστική σε οδύνη και συγκίνηση υπήρξεν πεπρόξενη περιφέρεια... Χιλιάδες κόσμου συγκεντρώθηκαν εντός και εκτός του ναού.

Δημοσίευμα πληροφορεί το αθηναϊκό κοινό περί «κεραιυνοβόλου μπνιγγίποδος», αντίθετα ορισμένες μεταγενέστερες πηγές θεωρούν πως η μεταδοτική νόσος προσέβαλε τον οργανισμό πριν μετατεθεί στα Εμπέδα.

Κατά την κηδεία στον Άγιο Γεώργιο (Καρύτση) χοροστάτησε ο Επίσκοπος Ύδρας Προκόπιος, προφανώς λόγω των οικογενειακών δεσμών με τον ντού πηνού προπάππου Τζικλητήρα, με παρόντες να είναι «όλοι οι αθληταί μετά του κ. Γεωργαντά» και «άπαντα τα μέλη

των ενταύθα (σημ. της πρωτεύουσας) Γυμναστικών Συλλόγων και Σωματείων μετά των προέδρων αυτών».

Στρατευμένοι συναθλητές του από τον Πανελλήνιο ΓΣ (Πιάννης Γαλανάκης, Γιώργος Μπανίκας, Παντελής Ψύχας κ.ά.) και συνάδελφοι των Εμπέδων κράτησαν τις ταιν